

Dr. Csider Sándor versei a víz világnapjára

2021. március 22.

Forrás

Mélységből forrásvíz
csordogál,
ihat ki szomjasan
arra jár.
Cserébe nem kér csak
bő esőt,
kristály hegyeknek
víznyelőt,
barlangba folyókat,
zuhogót,
csarnokos tavakba
zúdulót.
Azért gyűjt friss, üde
cseppcsodát,
hogy kincsét másoknak
adja át.

Hála vers

Alföldön jártam
tanyavilágban
homokba süppedt
mezítlábam

szalonnát vettem
kicsinyke boltban
sózott fehéret
falatoztam

gémeskút vizét
vödörből ittam
valaki szólít
úgy hallottam

kislány nézett rám
kezeiben bögre
őrzöm e képet
talán örökre

felém nyújtotta
zománca kék volt
akácfák fölött
rezdült az égbolt.

Partokról partokra

Napsugár néz
csillogó habokra,
falevél hull
virgonc kis patakra.
*

Viszi a víz
viszi a levelet
lengeni fán
többé már nem lehet
partokról partokra
sodorja szállítja
kövekről kövekre
dobálja csúsztatja
lassítja gyorsítja
halakkal úsztatja
békákkal ugratja
kergeti elkapja
pörgeti forgatja
himbálja ringatja
emeli buktatja
tisztára mosdatja
nád közé bújtatja
játszik a levéllel
amíg kedve tartja
fövenyre leteszi
liliomra bízza.
*

Tovább iramlík,
fölé hajló fákon
ezernyi levél
integet száz ágon.

Soha

Soha ne szálljon madár
tengerből merülő hegytetőre,
víz alól feltűnő völgyek
elfeledett közepére.

Dr. Csider Sándor
Keszthelyen élő író,
költő, a szombathelyi
egyetem nyugalmazott
tanára, sok-sok
vízműves mentora, jó
ismerőse.

